

Inkassoklagenemnda

Klagenemnd for inkassosaker mot forbrukere

Oslo, 15 mai 2006, vedtak sak 286-05

Klager: NN

Innklaget: Lindorff AS, Boks 7015, 5020 Bergen

Saken gjelder: Om det kan kreves tungt salær ved inngåelse av nedbetalingsavtale før tungt salær er påløpt.

Thor Dahls gt. 1 A

Postboks 311, 3201 Sandefjord

Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13

E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no

Bankgiro: 2490.45.31525

Org.nr.: 971 317 612

www.klagenemnda.inkasso.no

1 Kravet

Kravet refererer seg til misligholdt kredittkortgjeld registrert til inkasso 01.08.05. Selskapet sendte betalingsoppfordring 03.08.05 med hovedstol kr 21 25,46, renter kr 30,41 og inkassokostnader kr. 2 025.

2 Saksforholdet

Klagers mor var i kontakt med selskapet 17.08.05. Det ble da inngått nedbetalingsavtale hvoretter klager skulle betale kr 1 000 per måned. Selskapet sendte skyldneren et gjeldsbrev til undertegning som omfattet hovedstol, tungt inkassosalær og renter. Klager signerte gjeldsbrevet 29.08.05 og returnerte det selskapet.

Klagers mor bestred 02.11.05 grunnlaget for tungt salær, og viste til at hun hadde tatt kontakt før betalingsfristen i betalingsoppfordringen ble oversittet, uten at hun hadde fått informasjon om at det ville påløpe tungt salær. Lindorff fastholdt kravet på tungt salær 09.11.05.

Klagers mor sendte 11.11.05 på vegne av sin sønn klage til Inkassoklagenemnda. I tilsvar 06.12.05 fastholdt Lindorff kravet på tungt salær og hevdet at klagers mor ble informert om dette i telefonsamtale 17.08.05. Det ble vist til et notat gjort i tilknytning til telefonsamtalen hvor det står : ”info GB/TS”, og selskapet anførte at notatet beviste at klagers mor ble informert om at tungt salær ville påløpe.

Sekretariatet for Inkassoklagenemnda avviste klagen i brev av 05.01.06 på grunnlag av at klagen åpenbart ikke ville føre frem ved nemndsbehandling. Klagers mor opprettholdt klagen ved brev av 12.01.06.

Saken ble deretter oversendt nemndas leder, som besluttet at saken skulle tas opp til behandling i Inkassoklagenemnda. Saken ble behandlet i nemndsmøte 03.04.06.

3 Partene anfører

Klagers mor anfører på vegne av sin sønn at det ikke er grunnlag for å beregne tungt salær ettersom hun kontaktet selskapet og avtalte en nedbetalingsordning før tungt salær var påløpt. Det anføres at hun ikke fikk informasjon om at det likevel ville påløpe tungt salær før avdragsordningen ble avtalt.

Selskapet fastholder kravet på inkassosalær, herunder tungt salær, og viser til inkassoforskriften. Det anføres at klagers mor fikk informasjon om at det ville påløpe tungt salær før avtalen om avdragsordningen ble avtalt, og det vises også til notater gjort på selskapets saksbehandlersystem om at slik informasjon ble gitt. Endelig vises det til at klager har signert gjeldsbrev hvor kravet på inkassokostnader i sin helhet fremgår.

4 Inkassoklagenemndas syn på saken

Etter inkassolovens § 22 og Avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester, behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelse etter inkassoloven.

I inkassoforskriftens § 2-3, står det at:

Dersom skyldneren har oversittet betalingsfristen i en betalingsoppfordring, jf. annet ledd, med mer enn 14 dager, er det maksimale beløppsatser for skyldnerens erstatningsplikt for fordringshaverens utenrettslige inndrivingskostnader for det enkelte krav:

Deretter følger det en tabell, hvor det fremgår at beløpet som er angitt i betalingsoppfordringen blir fordoblet. Dette kalles "tungt salær".

I Justisdepartementets lovavdelings svar i en enkeltsak av 22.01.96, uttales det at:

Forhøyelsen av maksimalsatsene inntreer uavhengig av årsaken til forsinkelsen. Et inkassobyrå som legger den forhøyede satsen til grunn ved inngåelse av avdragsordninger som innebærer at hele eller deler av kravet skal betales mer enn 14 dager etter utløpet av betalingsfristen i betalingsoppfordringen, opptrer derfor ikke i strid med inkassoforskriftens maksimalbestemmelser. En annen sak er at et inkassobyrå som går med på en avdragsordning uten å opplyse om at skyldnerens kostnadsansvar da vil øke, må nok som hovedregel anses for å ha gitt avkall på muligheten til å kreve høyere salær.

Inkassoklagenemnda legger etter dette til grunn at det stilles krav til at inkassoselskapene informerer om at det vil påløpe ytterligere omkostninger i form av tungt salær ved inngåelse av avdragsavtale før tungt salær er påløpt.

I nærværende behøver ikke nemnda ta stilling til hvorvidt selskapet har informert om at tungt salær påløper. Klager har signert på et gjeldsbrev hvor inkassosalærene er inkludert. Det foreligger etter dette en avtale mellom partene hvor hele gjeldsforholdet med inkassosalær, herunder tungt salær, og renter er omfattet.

Det ligger ikke til Inkassoklagenemnda å ta stilling til forhold som er underlagt partenes avtalefrihet, da dette ikke er tvist om forpliktelser etter inkassoloven, jf § 22. Etter nemndsavtalen punkt 5.9 skal nemnda avvise en klage dersom saken faller utenfor nemndas saklige kompetanse, jf Inkassoloven § 22. Klagen blir derfor å avvise.

5 Vedtak

Klagen avvises.

Iver Huitfeldt

Leder Inkassoklagenemnda